

rint, quicumque etiam hujusmodi contumaciæ reos se in judicio confessi sunt; at præterea illi, qui quamvis nec à Judice condemnati neque reatum suum in judicio confessi fuerint, nihilominus vel eo tempore quo sacrum ipsum Viaticum suscepturi sunt, propriam inobedientiam & contumaciam adversus Constitutionem *Unigenitus* spontè profitentur, vel in antè actæ vitæ decursu aliquid evidenter commisisse noscuntur, manifestè oppositum venerationi, obsequio & obedientiæ eidem Constitutioni debitæ, in eoque facto moraliter perseverare; quod ita vulgè cognitum est ut publicum scandalum inde exortum non adhuc cessaverit: in his enim casibus eadem omninò adest moralis certitudo quæ habetur de iis factis super quibus Judex sententiam tulit, vel saltem alias suppetit moralis certitudo prædictæ similis & æquipollens.

In quo tamen præ oculis habenda est differentia quæ intercedit inter notorium illud quod merum aliquod deprehenditur, cujus facti reatus in ipsa sola externa actione consistit ut est notorietas usurarii aut concubinariii & aliud notorii genus quo externa illa facta notari contingit; quorum reatus ab interna etiam animi dispositione plurimum pender: de quo quidem notorum genere nunc agitur: alterum enim illud gravibus sanè probationibus evinci debet: sed alterum gravioribus certioribusque argumentis probari oportebit.

Ea verò quam supra innuimus certitudo minimè adesse dicenda est in aliis casibus in quibus crimen nititur conjecturis, præsumptionibus, incertisque vocibus, quæ originem suam plerumque debent hominibus, aut malo animo affectis, aut qui præjudiciatis opinionibus vel
partium